

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 1. listopadu 2006
Čj. 26 003/2006-610/XIII. vyř.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném 21. dubna 2006, ve znění doplnění návrhu ze dne 29. srpna 2006, navrhovatele Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (do 30. července 2006 ČESKÝ TELECOM, a.s.), IČ: 60193336, se sídlem Praha 3, Olšanská 55/5 (dále též „Telefónica“), proti odpůrci GTS NOVERA a.s. (do 1. července 2006 GTS NOVERA Tel, s.r.o.), se sídlem Praha 3, Přemyslovská 2845/43, IČ: 61058904 (dále též „GTS“), ve věci sporu o změně uzavřené Smlouvy o zpřístupnění metalického účastnického vedení ze dne 5. prosince 2003, toto

rozhodnutí:

- I. Návrhu se vyhovuje a odpůrce je povinen do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uzavřít s navrhovatelem dodatek ke Smlouvě o zpřístupnění metalického účastnického vedení ze dne 5. prosince 2003, kterým se změní způsob účtování služby PROVIDE tak, že splátkový kalendář se zruší a nahradí se jednorázovou platbou.
- II. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli náklady řízení, tj. 10 000,- Kč do tří dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 21. ledna 2006 obdržel správní orgán od společnosti Telefónica návrh na zahájení správního řízení ve věci sporu o změně uzavřené Smlouvy o zpřístupnění metalického účastnického vedení ze dne 5. prosince 2003 (dále jen „Smlouva“) – platební podmínky pro objednávku PROVIDE.

Společnost Telefónica v návrhu konstatovala, že požadovala vypuštění sporného bodu, což odpůrce na jednáních odmítl. V době uzavření Smlouvy se účastníci řízení dohodli na jednorázových cenách za objednávky PROVIDE, a to za plný přístup k účastnickému vedení (dále též „PPV“) 10 035,- Kč a za sdílený přístup k účastnickému vedení (dále též „SPV“) 10 247,- Kč. Vzhledem k výši cen za objednávku byl účastníky sporu dohodnut splátkový kalendář, který je popsán v bodě 2.8 Přílohy 12 Smlouvy („*Pro tyto produkty bude vystavena samostatná faktura jako jednorázové vyúčtování a k úhradě budou předepsány v nejbližším účtovacím období ve výši 50 % z pevné ceny produktu + DPH z celkové ceny produktu v zákonem stanovené výši. Zbýlých 50 % z celkové pevné ceny bude hrazeno ve lhůtách uvedených v Přehledu splatnosti v příloze příslušných faktur, kdy jedna úhrada je stanovena ve výši 1/120 z celkové ceny produktu. Tyto úhrady budou hrazeny*

Poskytovatelem po dobu dalších šedesáti (60) účtovacích období.“). V době podání návrhu byly tyto ceny výrazně nižší (PPV 2 661,- Kč, SPV 3 037,- Kč). Dle argumentace společnosti Telefónica jsou již ceny na podstatně nižší úrovni než je 50 % ceny, pro kterou byl uvedený způsob placení původně určen, a naopak, toto rozložení nákladů v čase podstatným způsobem zhoršuje návratnost vloženého kapitálu pro navrhovatele a významně zlepšuje podmínky pro odpůrce. Pro doplnění společnost Telefónica konstatuje, že ani v připravovaném rozhodnutí o ceně čj. 9 963/2006-611 nebyla možnost splátkování ceny diskutována, navrhovaná cena pak byla shodná pro plný i sdílený přístup – 2 423,- Kč. Na závěr společnost Telefónica konstatuje, že odpůrce, který nadále spekulativně trvá na původním ujednání, zcela záměrně získává neoprávněnou konkurenční výhodu nad navrhovatelem, a to zejména proto, že může svým uživatelům účtovat nižší měsíční ceny než navrhovatel.

Správní orgán v souladu s platnou legislativou vyzval navrhovatele k zaplacení správního poplatku podle položky č. 110 písm. b) sazebníku podle přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Správní poplatek byl navrhovatelem uhrazen dne 17. května 2006.

Dne 18. května 2006 došlo správnímu orgánu oznámení odpůrce k předmětnému správnímu řízení. Jeho součástí byla plná moc pro zástupce společnosti GTS a její výpis z obchodního rejstříku.

Dne 30. května 2006, resp. 2. června 2006 umožnil správní orgán nahlédnout účastníkům správního řízení do spisu před vydáním rozhodnutí. Společnost Telefónica se seznámila s obsahem spisu a k obsahu neměla připomínek, vyhradila si ale právo vyjádřit se k případnému vyjádření účastníka řízení společnosti GTS. Společnost GTS se seznámila se spisem bez připomínek.

Z důvodu nové skutečnosti rozhodné pro vydání rozhodnutí požádal správní orgán dne 22. června 2006 účastníky řízení o doplnění podkladů k řízení.

Společnost Telefonica se vyjádřila dopisem, který správní orgán obdržel 29. června 2006, ve kterém konstatuje, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které již v rámci tohoto správního řízení správnímu orgánu předložil. Dále konstatuje, že správní orgán ve své žádosti o doplnění podkladů blíže nespecifikuje, co vlastně požaduje a navrhovateli není jasné, jaké nové podklady a jaké nové důkazy má předložit. Dle názoru společnosti Telefónica je takto formulovaná žádost o doplňování podkladů jen nadměrné zatěžování účastníka řízení a porušování hospodárnosti správního řízení. Společnost Telefónica žádá správní orgán, aby vydal rozhodnutí, kterým by zrušil sporný bod Smlouvy a uložil povinnost odpůrci uhradit navrhovateli náklady řízení, tj. 10 000,- Kč.

Společnost GTS se k žádosti o doplnění údajů vyjádřila dopisem, který správní orgán obdržel dne 7. června 2006, ve kterém uvádí, že ustanovení bodu 2.8. Přílohy 12 Smlouvy si účastníci řízení dohodli na základě své svobodné vůle. Původně smluvně upravené ceny byly z důvodu nedostatečné konkurence na příslušném trhu, kdy byl navrhovatel vyhodnocen jako podnik s významnou tržní silou a byly mu mimo jiné uloženy povinnosti s cenovou regulací, která určuje ceny současné. Společnost GTS se domnívá, že argumenty navrhovatele, že ustanovení bodu 2.8. Přílohy 12 Smlouvy zhoršuje jeho návratnost vloženého kapitálu a významně zlepšuje podmínky odpůrce, včetně neoprávněné konkurenční výhody v tom, že umožňuje účtovat uživatelům pro služby na zpřístupněném metalickém vedení nižší měsíční ceny než navrhovatel, jsou zcela účelové a nerelevantní. Jako příklad uvádí, že dříve (v době uzavření Smlouvy) šlo o mnohem zásadnější částky a navrhovatel nenamítal zhoršení návratnosti kapitálu ani neoprávněnou konkurenční výhodu odpůrce. Společnost GTS dále považuje za zřejmé, že není způsobilá uplatnit vůči navrhovateli neoprávněnou konkurenční výhodu, neboť právě navrhovatel je podnik

s významnou tržní silou na trhu, který je neefektivně konkurenční právě pro významnou konkurenční převahu navrhovatele. Společnost GTS považuje argument společnosti Telefónica ohledně schopnosti účtovat svým uživatelům nižší ceny než navrhovatel za zcela nepodložené. Společnost GTS považuje celou snahu navrhovatele o zrušení sporného bodu za zcela účelovou a bez opory v právním řádu.

Správní orgán zaslal dne 11. července 2006 vyjádření společnosti GTS k vyjádření společnosti Telefónica.

Dne 12. července 2006 vydal předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu usnesení, kterým podle § 80 odst. 4 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí do 21. srpna 2006.

Společnost Telefónica se na výzvu vyjádřila dopisem, který správní orgán obdržel dne 19. července 2006, kde konstatovala, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech předložených v rámci tohoto správního řízení. Body č. 4 a č. 5 dopisu společnosti GTS považuje navrhovatel, stejně jako požadavek na zamítnutí návrhu navrhovatele, za zcela účelové. Dále se společnost Telefónica zaobírala výkladem obchodního vztahu s odpůrcem, kdy konstatovala, že se nejedná o běžný obchodní vztah, ale je v něm veřejnoprávní prvek, kdy povinnost poskytovat předmětnou službu ukládá zákon o elektronických komunikacích, a je navrhovateli v této souvislosti povinnost výpovědi odepřena. V doplnění vyjádření se dále zabývá případným zvýhodněním odpůrce, resp. diskriminací jiných podnikatelů. Přes podrobné vysvětlení, včetně finančních kalkulací neoprávněně získaných konkurenčních výhod, považuje navrhovatel tuto oblast za podružnou a podstaty sporu týkající se pouze okrajově.

Tuto reakci společnosti Telefónica poslal správní orgán dne 24. července 2006 k vyjádření společnosti GTS.

Společnost GTS se na výzvu vyjádřila dopisem, který správní orgán obdržel dne 28. července 2006, kde konstatovala, že argumenty navrhovatele jsou zcela účelové, nerelevantní a zmatečné vůči předchozímu vyjádření. Na argumentaci navrhovatele ohledně případné diskriminace ostatních klientů služby LLU odpůrce uvádí domněnku, že tím, že navrhovatel sjednal s ostatními klienty služby LLU za méně výhodných podmínek než ji měl v té době sjednanou s odpůrcem (a to v době, kdy platily vyšší ceny za službu PROVIDE), tak zcela vědomě diskriminoval a nadále diskriminuje tyto ostatní klienty služby LLU a porušuje tak svou povinnost nediskriminace. Odpůrce dále zdůrazňuje, že navrhovateli nic nebrání sjednat s ostatními klienty služby LLU podmínky splátek služby PROVIDE a zamezit tak jejich diskriminaci. Obecnou povinnost nediskriminace si společnost GTS vykládá tak, že smluvní podmínky všech partnerů musí odpovídat těm nejvýhodnějším sjednaným smluvním podmínkám. K neoprávněné tržní výhodě vůči jiným poskytovatelům služby na bázi LLU odpůrce konstatuje, že tato pokud byla získána, tak právě proto, že navrhovatel uzavřel s ostatními poskytovateli služby smlouvu za méně výhodných podmínek a tím porušil svou povinnost nediskriminace. Společnost GTS dále považuje za matoucí a ryze účelovou skutečnost že navrhovatel v průběhu řízení uváděl, že odpůrce získává neoprávněnou tržní výhodu zejména vůči navrhovateli, později byla tato klasifikace změněna vůči ostatním poskytovatelům služeb na bázi LLU.

Dne 7. srpna 2006, resp. 8. srpna 2006 umožnil správní orgán nahlédnout účastníkům správního řízení do spisu před vydáním rozhodnutí. Společnost Telefónica se seznámila s obsahem spisu a k obsahu neměla připomínek, vymínila si ale právo vyjádřit k dopisu společnosti GTS, který Český telekomunikační úřad obdržel dne 28. července 2006, v termínu sedmi dní. Společnost GTS se seznámila se spisem bez připomínek.

Dne 15. srpna 2006 obdržel správní orgán vyjádření společnosti Telefónica na základě nahlížení do spisu před vydáním rozhodnutí. Společnost Telefónica se vyjadřovala k dopisu společnosti GTS ze dne 27. července 2006, v němž byla uvedena tvrzení, s nimiž společnost Telefónica nesouhlasila. Společnost Telefónica uvedla, že splátkový kalendář není nic, s čím by měl být spojen veřejný zájem a odmítáním změny ustanovení bodu 2.8 Přílohy 12 odpůrce sleduje svůj obchodní zájem. Tvrzení odpůrce je podle společnosti Telefónica demagogické a dovozované závěry nelogické a odporující obecným principům regulace.

Správní orgán následně po řádném posouzení všech podkladů řízení a zejména relevantních právních předpisů dospěl k závěru, že navrhovatel se svým petitem domáhá přímého zásahu do uzavřené smlouvy, tedy nahrazení projevu vůle stran, přičemž k takovému zásahu však Český telekomunikační úřad nemá zákonné zmocnění a ve správním řízení tudíž nelze rozhodnout žádným z postupů uvedených v § 141 odst. 7 správního řádu. Z tohoto důvodu proto správní orgán dne 17. srpna 2006 vyzval navrhovatele k odstranění vad uvedeného podání změnou petitu tak, aby jim po správním orgánu bylo požadováno uložení konkrétní povinnosti, nikoli přímý zásah do smluvní volnosti stran vydáním rozhodnutí o zrušení určitého smluvního ujednání. Téhož dne správní orgán řízení přerušil usnesením čj. 26 003/2006-610/VIII. vyř. podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu do dne, kdy navrhovatel uvedený nedostatek podání odstraní.

Navrhovatel uvedené výzvě vyhověl dopisem ze dne 29. srpna 2006 úpravou petitu tak, že žádá správní orgán o vydání rozhodnutí ukládající odpůrci povinnost do třiceti dnů od nabytí právní moci předmětného rozhodnutí uzavřít s navrhovatelem dodatek ke Smlouvě o zpřístupnění metalického účastnického vedení ze dne 5. prosince 2003, kterým se změnil způsob účtování služby PROVIDE tak, že splátkový kalendář se zruší a nahradí se jednorázovou platbou.

V tomto návrhu petitu správní orgán opravil formální nedostatek, který spočíval ve špatně uvedeném datu podpisu smlouvy, jelikož navrhovatel a odpůrce mají uzavřeno pouze jednu smlouvu o zpřístupnění ze dne 5. prosince 2003.

Vyjádření navrhovatele s nově formulovaným petitem odeslal správní orgán k vyjádření odpůrci dne 1. září 2006 a zároveň téhož dne vyzval účastníky o pokračování v přerušném správním řízení podle § 65 odst. 2 správního řádu.

Dne 13. září 2006 obdržel správní orgán dopis od společnosti GTS, v kterém se tato společnost vyjádřila ke změně návrhu (petitu). Společnost GTS zde uvedla, že trvá na všech svých dříve předložených tvrzeních a důkazech a navrhuje, aby správní orgán návrh společnosti Telefónica v celém rozsahu zamítl.

Dne 21. září 2006 vydal předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu usnesení, kterým podle § 80 odst. 4 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí do 5. října 2006.

Dne 25. září 2006, resp. 5. října 2006 umožnil správní orgán nahlédnout účastníkům správního řízení do spisu před vydáním rozhodnutí. Společnost GTS se seznámila se spisem bez připomínek a společnost Telefónica uvedla, že trvá na tom, že sjednaný splátkový režim, vzhledem k regulačnímu zásahu správního orgánu v oblasti cen za předmětnou službu, jednoznačně přesahuje rámec spravedlivých obchodních vztahů.

***

Kromě podkladů přiložených ve vyjádřeních účastníků vycházel správní orgán při posuzování věci z těchto dalších skutečností známých mu z úřední činnosti:

Navrhovatelem zveřejněná referenční nabídka zpřístupnění ve všech verzích až do 30. června 2006 obsahovala pro placení služeb poskytnutých na základě objednávky PROVIDE splátkový kalendář (bod 2.8. přílohy 12). Po tomto datu nově zveřejněná referenční nabídka již splátkový kalendář neobsahuje.

Ve smlouvách o zpřístupnění účastnického kovového vedení uzavřených navrhovatelem v průběhu dubna 2006 s dalšími osobami vykonávajícími komunikační činnost ustanovení o splátkovém kalendáři není obsaženo.

Rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/11/04.2006-4 (rozhodnutí ze dne 11. dubna 2006 čj. 617/2006-610) byly navrhovateli mj. uloženy povinnosti zpřístupnit účastnické kovové vedení své veřejné pevné telefonní sítě, nezrušit přístup k již poskytnutým prostředkům a povinnost nediskriminace při poskytování zpřístupnění účastnického vedení.

Rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu o ceně č. CEN/11/04.2006-25 (rozhodnutí ze dne 26. dubna 2006 čj. 9 963/2006-611/IV. vyř.) byla stanovena nově mimo jiné výše maximálních cen za příslušnou službu na základě objednávky PROVIDE, a to 2 323,- Kč v případě PPV, 2 437,- Kč v případě SPV, 3 145,- Kč v případě plného přístupu k úseku účastnického vedení (dále jen „PPÚ“) a 3 436,- Kč v případě sdíleného přístupu k úseku účastnického vedení (dále jen „SPÚ“).

***

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující:

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí o dotčeném návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor ze smlouvy o zpřístupnění metalického účastnického vedení a tedy o spor týkající se povinnosti navrhovatele zpřístupnit účastnické metalické vedení své veřejné pevné telefonní sítě, nezrušit přístup k již poskytnutým prostředkům a povinnosti nediskriminace při poskytování zpřístupnění účastnického vedení. Tyto povinnosti byly navrhovateli uloženy výše uvedeným rozhodnutím Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/11/04.2006-4 a jedná se tak o povinnosti uložené na základě zákona o elektronických komunikacích.

Správní orgán neposuzoval návrh z hlediska toho, zda bylo splněno ustanovení § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, tj. zda jednání o smlouvě či dodatku probíhalo alespoň 2 měsíce, a to předně proto, že primárně ve sporu nejde o poskytnutí zpřístupnění nebo o jeho modifikaci, ale o zrušení splátkového kalendáře zakotveného v již uzavřené smlouvě, který podle navrhovatele zejména zakládá diskriminaci ve smyslu § 81 zákona o elektronických komunikacích. Dalším podpůrným argumentem je skutečnost, že součástí požadavku předložit návrh na rozhodnutí sporu nejdříve po uplynutí dvou měsíců od zahájení jednání stanovuje § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích skutečnost, že se má jednat o uzavírání smlouvy o přístupu nebo o propojení. To je třeba vykládat v kontextu ustanovení celého § 80 zákona o elektronických komunikacích tak, že se vztahuje na uzavírání takové smlouvy (či dodatku), jejímž předmětem je poskytování služeb propojení nebo přístupu dosud mezi stranami neposkytovaných, a dále takové smlouvy, kterou má být obsah poskytovaných služeb propojení nebo přístupu měněn. Za obsah služeb propojení nebo přístupu je třeba považovat technický popis zřízení a provozování příslušných služeb přístupu nebo propojení a ceny. Ustanovení § 80 odst. 4 zákona o elektronických

komunikacích se tak nevztahuje na změnu standardních smluvních ujednání, jako jsou např. obecné podmínky, odpovědnost za škodu nebo sankční ustanovení, další podmínky poskytování předmětných služeb jako např. ochrana osobních údajů a ochrana telekomunikačního nebo obchodního tajemství, či jiné podmínky, např. termíny a způsob plateb. Navíc je důvodné předpokládat, že řada těchto částí smlouvy je zpravidla mimo rozhodovací pravomoc Českého telekomunikačního úřadu, i když za určitých specifických okolností a souvislostí tomu tak vždy být nemusí.

Na otázku případného diskriminačního chování, jímž ve sporu argumentovaly obě strany, nahlížel správní orgán z hlediska ustanovení § 81 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a tudíž vycházel z toho, že povinnost nediskriminovat je uložena toliko navrhovateli, nikoli odpůrci. Ohledně diskriminačního chování argumentuje navrhovatel zejména tím, že dodržováním Smlouvy s odpůrcem, s nímž má pro cenu za služby SPV, PPV, SPÚ a PPÚ na základě objednávky PROVIDE sjednán splátkový kalendář, a současnou existencí smluvních ujednání s jinými partnery, kde již splátkový kalendář není obsažen, je nepřímou nucen k diskriminačnímu jednání. K diskriminaci podle něj dochází neoprávněným zvýhodňováním odpůrce, a sice, když mu poskytuje předmětnou službu s výhodou splátkového kalendáře, na rozdíl od subjektů, s nimiž byla smlouva sjednána bez splátkového kalendáře. Tuto výhodu vyčísluje navrhovatel tak, že v důsledku splátkového kalendáře odpůrce platí o 16,5 % méně než partneři, kteří splátkový kalendář sjednán nemají.

V tomto jednání správní orgán diskriminační chování navrhovatele neshledal, a to i když se zde jedná o poskytování rovnocenné služby různým subjektům za nerovnocenných podmínek, neboť se tak děje v důsledku rozdílných okolností v čase, za nichž bylo poskytování služby dohodnuto. Uzavřel-li tedy navrhovatel platnou smlouvu o zpřístupnění metalického účastnického vedení za okolností výrazně odlišné cenové regulace než jaká je uplatňována v současné době a tyto okolnosti se promítly do smlouvy, například ohledně platebních podmínek, nelze následně uzavírání smluv, v nichž jsou sjednány odlišné platební podmínky v důsledku reflexe změny cenové regulace, vykládat jako diskriminační chování. Rovněž je třeba uvést, že i kdyby byly posuzovány poskytované podmínky ohledně splácení ceny ve stejném časovém okamžiku, diskriminaci by v daném případě mohlo zakládat jak ustanovení smlouvy s odpůrcem, tak i ustanovení jiných smluv, kde splátkový kalendář není upraven. Navrhovatel v podstatě požaduje, aby podmínky, které poskytuje, byly srovnány na úroveň bez splátkového kalendáře, ale alternativou pro zachování nediskriminace by bylo i srovnání podmínek na úroveň se splátkovým kalendářem. Samotný fakt, že navrhovatel uzavřel jiné smlouvy o zpřístupnění účastnického vedení v dubnu 2006 s ostatními partnery bez splátkového kalendáře tedy ještě neznamená, že diskriminaci způsobuje právě smlouva, kde je splátkový kalendář sjednán. Argumentaci navrhovatele, že dodržováním Smlouvy je nucen porušovat zákaz diskriminace, je tak třeba odmítnout.

Důvod, pro který je třeba návrhu vyhovět, správní orgán shledal v analogii s ustanovením § 142 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Toto ustanovení ukládá podnikatelům povinnost, aby své smlouvy uvedli do souladu se změněnými podmínkami, které nastolil nový zákon. Protože zákon o elektronických komunikacích obsahuje v zásadě regulační podmínky, uvedené ustanovení tedy stanoví, že při změně regulace jsou podnikatelé povinni upravit své smluvní vztahy tak, aby vyhovovaly těmto nově nastaveným podmínkám. Zákon o elektronických komunikacích svěruje v řadě případů regulaci do pravomoci Českému telekomunikačnímu úřadu, který ji provádí zejména formou opatření obecné povahy a individuálních správních rozhodnutí, kterými jsou ukládány dotčeným subjektům příslušné (regulační) povinnosti. Regulační povinnosti jsou v zásadě ukládány na základě tržních analýz, a to podnikům s významnou tržní silou. Nelze však připustit situaci, že by podniku s významnou tržní silou byla uložena povinnost, kterou by však nebyl schopen promítnout do svých smluvních vztahů (a tedy uvést v účinnost), protože by jeho smluvní partneři nebyli ochotni na nové podmínky přistoupit. Na základě analogie se smyslem

ustanovení § 142 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je správní orgán toho názoru, že jím prováděná regulace vůči podnikům s významnou tržní silou tak nepřímou zavazuje i smluvní partnery těchto podniků, a to v tom smyslu, aby umožnili dotčenému podniku s významnou tržní silou jeho povinností dostát. V případě, který je předmětem tohoto řízení, se nejedná přímo o plnění povinnosti uložené navrhovateli (tj. zejména implementace regulované ceny za zpřístupnění nebo povinnosti nediskriminace); souvislost je zde nepřímá, když poskytování splátkového kalendáře bylo navázáno na určitou konkrétní výši regulované ceny.

V situaci, kdy výše regulované ceny výrazně klesla s ohledem na původní ceny, je třeba toto ve způsobu platby zohlednit a přehodnotit. Odpůrci tak na základě uvedeného vzniká povinnost umožnit navrhovateli dostát jeho (novým) regulačním povinností, a to včetně změny podmínek přímo navázaných na takové regulační povinnosti, což je v daném případě splátkový kalendář.

Uvedená úvaha je podpořena také dalšími závěry, kdy správní orgán při svém rozhodování dále zvažoval možnosti navrhovatele prosadit svůj nárok, uplatňovaný v rámci tohoto řízení, prostředky soukromého práva tak, aby byl správní orgán nucen zasahovat do smluvní volnosti účastníků co možná nejméně.

Výše uvedené Rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu o ceně č. CEN/11/04.2006-25, které nabylo právní moci dne 2. května 2006, stanovilo nově výši maximálních cen, které si je navrhovatel oprávněn za uvedenou službu účtovat. Od 2. května 2006 tak došlo na základě poklesu maximálních cen, které je navrhovatel oprávněn si za PPV, SPV, PPÚ a SPÚ účtovat, k zásadní změně okolností za nichž byla Smlouva uzavřena. Správní orgán má v souladu s názorem navrhovatele zato, že hlavním účelem dohodnutého splátkového kalendáře bylo vytvořit oboustranně výhodné a současně únosné platební podmínky. Přičemž tento účel byl v důsledku podstatné změny okolností, za nichž byl splátkový kalendář sjednán, zmařen nezávisle na vůli stran, změnou regulačního rámce, kdy maximální celková cena tohoto produktu poklesla o tak výraznou částku, že tato téměř přesně odpovídá částce, která měla být hrazena ve splátkách.

Správní orgán zejména zvažoval, zda lze např. předmětnou Smlouvu, popř. její sporné ustanovení, vypovědět, a do jaké míry je naopak v důsledku toho, že se nejedná o běžný závazkový vztah, ale o právní vztah regulovaný veřejným právem, aplikace tohoto a jiných soukromoprávních instrumentů vyloučena. V tomto ohledu se správní orgán sice přiklání k názoru, že Smlouvu vypovědět lze, nicméně současně je správní orgán přesvědčen o tom, že takový postup by nejen nevedl k řešení podstaty předmětného sporu, ale naopak by pouze otevřel prostor pro vznik sporů dalších.

Závěrem je třeba rovněž konstatovat, že změna smluvního vztahu se může vztahovat jen na objednávky PROVIDE provedené odpůrcem po uzavření předmětného dodatku, kterým bude splátkový kalendář nahrazen jednorázovou platbou. Již probíhající splácení jednorázové (neperiodické) ceny je třeba dodržovat a pokračovat v něm, protože bylo započato za jiných smluvních podmínek, a změna smlouvy nepůsobí automaticky retroaktivně.

Na základě výše uvedených skutečností jsem dospěl k závěru, že odpůrci vzniká povinnost umožnit navrhovateli dostát jeho regulačním povinností, a to včetně změny podmínek přímo svázaných s takovými regulačními povinnostmi, což je v daném případě splátkový kalendář. Na navrhovateli nelze požadovat, aby setrval v závazkovém právním vztahu, který se stal změnou okolností, majících původ v regulační činnosti tohoto správního orgánu, v jedné ze svých částí pro navrhovatele zvláště nevýhodným, přičemž jednostranné ukončení tohoto závazkového vztahu navrhovatelem nepovažuji za postup, který by směřoval k řešení podstaty sporu. Proto jsem rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Protože měl navrhovatel ve věci plný úspěch, byl mu v souladu s § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznán nárok na náhradu nákladů řízení, přičemž uplatněna byla pouze úhrada zaplaceného správního poplatku ve výši 10 000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu